

Zamyslenia na týždeň po 5. nedeli po Svätej Trojici

Piatok 6. júla 2018

Sviatok majstra Jana Husa

Piesne: ES č. 287, 496

Text: L 23, 17 – 26

„17[Na každé sviatky musel im totiž prepustiť jedného.] 18Tu všetci skríkli a volali: Vezmi si Ho a prepusť nám Barabbáša! 19Ten bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. 20Pilát znovu prehovoril k nim, lebo chcel Ježiša prepustiť. 21Ale oni kričali a volali: Ukrižuj Ho, ukrižuj! 22On im však po tretí raz povedal: Ale čo zlého urobil tento? Nenašiel som na ňom vinu, pre ktorú by zasluhoval smrť. Preto Ho potrestám a prepustím. 23Ale oni dorážali na neho veľkým krikom a žiadali, aby Ho dal ukrižovať. A ich krik zvíťazil: 24Pilát sa rozhodol splniť ich žiadosť. 25A tak prepustil toho pre vzburu a vraždu uväzneného, ktorého si žiadali, a Ježiša im vydal po ich vôli. 26Keď Ho viedli, pochytili istého Šimona Kyrenejského, ktorý šiel z poľa, a položili naňho kríž, aby ho niesol za Ježišom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnešný deň je venovaný majstrovi Janovi Husovi. Stredoveký magister slobodných umení, český teológ, kazateľ a náboženský reformátor Jan Hus sa narodil okolo roku 1370 v Husinci pri Prachaticiach (ČR). Študoval v Prahe na Karlovej univerzite, získal na artistickej fakulte titul bakalára, neskôr mu udelili titul majster slobodných umení. V r. 1400 bol ako univerzitný profesor vysvätený za kňaza. Kázal v Kostole sv. Michala a v Betlehemskej kaplnke v Prahe. V r. 1401 bol zvolený za dekana artistickej fakulty a neskôr sa stal aj rektorom. V r. 1411 bol z cirkvi exkomunikovaný ako kacír. Odišiel preto z Prahy na vidiek, kde pokračoval v zvestovaní evanjelia. Dospel k presvedčeniu, že cirkev je skazená a potrebuje reformu. Hlásal, že cirkev treba zbaviť jej majetku a že kňazi a biskupi nemusia mať vždy pravdu. K ľuďom sa prihovárал v češtine, čím si získal mnohých verných poslucháčov. To sa nepáčilo mocipánom, kráľovi Žigmundovi, ktorý chcel získať cisársku korunu. Chcel mať pokoj, a preto musel Husa odstrániť. Pozval ho na Kostnický koncil – medzinárodné zasadnutie „najmocnejších“ ľudí vtedajšej doby. Predpokladal, že Hus pred zhromaždením dostane strach a svoje učenie odvolá. Lenže Hus prekvapil svojou odvahou a pravdou. Jeho knihy sa museli spáliť a označili ho za kacíra. Odobrali mu kňazskú hodnosť, nasadili kacírsku čiapku. Napriek útrapám väzenia zostal verným Bohu až do svojej smrti. Viac než na živote mu záležalo na princípoch, a tak ho odsúdili na smrť upálením. Popravisko bolo za mestskou bránou, celou

cestou naň si Hus spieval nábožnú pieseň, vydával svedectvo pravdy. Keď ho priviazali k hranici, prišiel kráľov maršal a dal mu ponuku – ak odvolá učenie, získa život. Hus ho odmietol, a tak hranicu zapálili. Zomrel v Kostnici 6. júla 1415. Husove pozostatky hodili do rieky Rýn s obavou, aby nemal nasledovníkov. Jan Hus poznal pravdu a podľa pravdy žil. Tou pravdou bolo čisté evanjelium. Zvestoval živého Krista. Toho Krista nevinného, svätého Syna Božieho, ktorého ukrižovali aj za nás. Podobne ako u Husa, ani v Kristovom prípade sa nepodarilo svetu zahladiť, zabiť ukrižovaním pravdu. Krista umučili, ale On vstal z mŕtvych, premohol moc diabla a vydobyl nám možnosť života večného. Je len na tebe, či Mu zostaneš verný do smrti ako Hus a získaš večný život, alebo Ho zaprieš. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Vykupiteľ, Pane Ježiši Kriste, v pokore srdca Ťa prosíme, daj nám silu, vieru a dôveru v Teba až do konca časného a potom voved' nás do večného života s Tebou. Amen.

Mgr. Jana Kačicová Horňáková, námestná farárka v CZ ECAV Komárno